

ningen — jeg ved ikke, hvorfor det staaer anonymt, men jeg bøjer mig for Udvalget — saa man pludselig kan nøjes med en Statstilsynsmand, det tiøede jeg dog ikke. Jeg troede, første Gang jeg læste Ændringsforslaget, at vedkommende skulde varetage alle Statens Forretninger og være Tilsynsmand over det hele. Jeg ser nu, at han kun skal have de to Kommissarieembeder. Jeg tror, at jeg maa faa Støtte af den meget ærede Minister, som ogsaa i Fjor var enig med mig om, at man kunde vedtage det Forslag, som jeg allerede den Gang havde stillet i Udvalget til § 2 i det forelagte Lovforslag, og som jeg nu har gentaget, gaaende ud paa, at den ene Kommissarius' Kontor skal flyttes til Aarhus, naar Ministeren ønsker det, men ogsaa først da. Jeg anbefaler derfor paa det varmeste dette mit Ændringsforslag til Vedtagelse i Tinget; skulde det ikke blive vedtaget, anbefaler jeg ærede Medlemmer at stemme mod Flertallets Forslag, saa bliver der dog en Ordning, som, selv om man ikke synes om den, altid er bedre end ingen.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Svend Høgsbro): Det Forslag, som min Forgænger forelagde i Fjor, og som jeg har forelagt i Aar i uændret Skikkelse, indeholder to Ting. Dels indeholder det i sin sidste Paragraf et Forslag til en midlertidig Ordning, dels i de tre første Paragraffer et Forslag til en fremtidig Ordning. Nu er det ærede Udvalgs Flertal kommet til det Resultat kun at søge gennemført den midlertidige Ordning og skyde Spørgsmaalet om den endelige, den fremtidige Ordning ud til den Tid, hvor der vil blive Brug for den. Jeg skal straks erklære, at dette kan jeg modtage. Stillingen er nemlig den, at den fremtidige Ordning *kan* skydes ud, til der bliver Brug for den. Efter mit eget Forslag var Forholdet dette, som man — om jeg maa bruge et populært Udtryk — netop rev mig i Næsen i Fjor, at det eneste af Forslaget, der havde praktisk Betydning i en nærmere Fremtid, var § 4; det andet vilde først faa Betydning en Gang, naar Betingelserne i § 4 vare indtraadte. Alligevel kunde man jo gerne — det er der selvfølgelig ingen, der bestrider, hverken jeg eller det ærede Flertal — tage den fremtidige Ordning under Overvejelse med det samme og træffe Afgørelsen derefter. Men det har desværre vist sig, at det har stødt paa Vanskeligheder for mig hos det ærede Flertal, og

for Resten ogsaa i Forhold til det ærede Mindretal, at blive enige om den fremtidige Ordning. Derimod have vi været ganske enige om den midlertidige Ordning, og saa synes det at ligge saare nær at sige: Lad os saa tage det, vi ere enige om, og som har praktisk Betydning, og lad det vente, som ikke har praktisk Betydning, indtil der ad Aare bliver Enighed derom, eller man dog har Grund til at tro, at Vejen fremad er mere farbar, end den i Øjeblikket synes at være. Det Tidspunkt vil jo komme, naar Betingelserne efter § 4 — eller nu efter Lovforslagets eneste Paragraf, hvis Flertallets Ændringer vedtages — ere til Stede, det vil sige, naar en af de nuværende kongelige Kommissarier dør eller gaar af; da vil Øjeblikket komme, hvor man *maa* tage den fremtidige endelige Ordning under nærmere Overvejelse. Den Omstændighed, at der kommer flere Privatbaner til eller at de 4 private Kommissarier, vi nu have foruden de 2 kongelige — altsaa de tre Amtmænd, som ere endelig ansatte, samt Generaldirektøren for Ministeriet, der er konstitueret — senest den 1. April 1910 i Henhold til Loven maa fratræde, gør ikke en endelig Ordning nødvendig. Thi da ville de to kongelige Kommissarier have at overtage ogsaa deres Forretninger, uden at man forøger det dem tillagte Vederlag. Dette er Indholdet af § 4. Men naar en af eller begge de kongelige Kommissarier dø eller fratræde, maa der træffes en endelig Ordning. Saa kan man sige: Ja, men den kan ikke træffes paa staaende Fod. Nej, ganske vist, saa maa der indtræde en midlertidig Tilstand, og jeg er enig med det ærede Flertal i, at det da ogsaa saa vidt mulig bør ordnes saaledes, at ikke den ny fremtidige Ordning, som alle ere enige om da maa søges tilvejebragt, bliver foregreben. Disse Betragtninger ere allerede for mig tilstrækkelige til at kunne modtage det ærede Flertals Ændringer. For saa vidt nogen skulde finde det mærkeligt, at jeg kan modtage en Fjerdedel af Forslaget og lade de 3 Fjerdedele falde, vil jeg gøre opmærksom paa, hvad jeg tidligere har udtalt her i Tinget, at det jo ikke er fra Regeringens Side, Ønsket om at optage hele denne Sag til en ny Ordning oprindeligt er fremkommet; det er fra Rigsdagens Side; det er for at imødekomme den, at Regeringen har ydet sin Bistand ved at forme et Forslag, som den siden loyalt har fremlagt. Men noget selvstændigt Ønske om nogen Forandring i de bestaaende